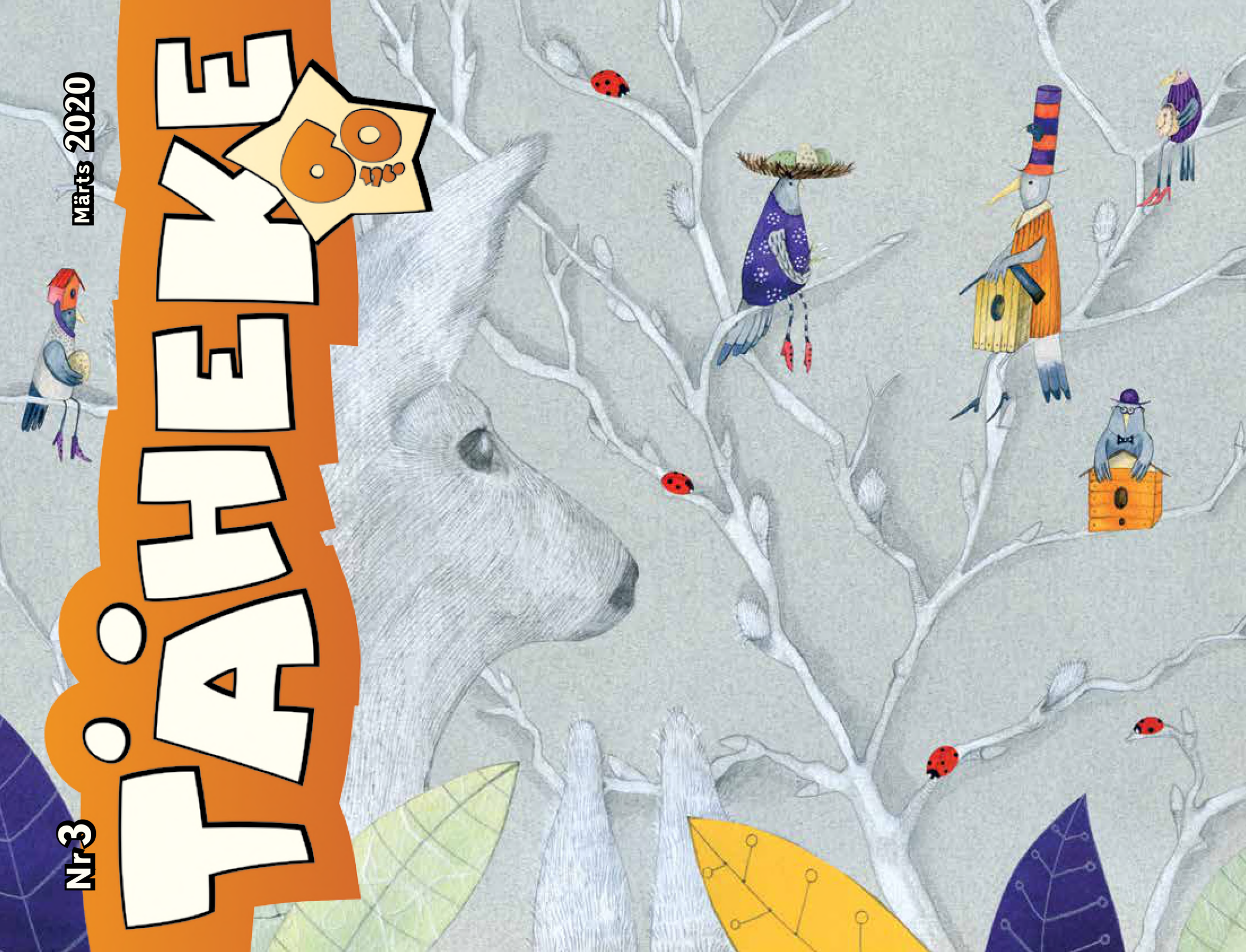

Nr 3

Märts 2020

TÄHNE

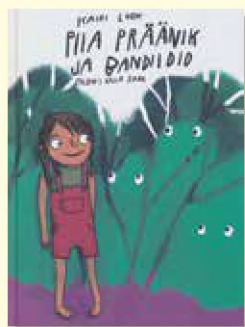
Märts on taas kellakeeramise kuu. Seda tuleb teha alles kuu lõpus, 29. kuupäeval.

Onu Uno hakkas kella suveajale keerama, aga enne tahtis teada, mis asi see kella sees tiksub ... ja juhtus nii. Huvitav, kas tal õnnestub kell kokku panna enne, kui jälle talveaeg tuleb?

Mida onu ise sellest arvab?

Ootame sinu vastuseid 17. märtsiks aadressil Täheke, Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn või taheke@taheke.ee. Vastusele lisa oma ees- ja perekonnanimi, vanus ja aadress. Vastuseid võid saata ka Lastekraani kodulehelt.

Parimatele vastajatele on auhinna Kadri Hinrikuse raamat „Tohuvabohu“ (Tallinna keskraamatukogu) ja Kairi Loogi „Piia präänik ja bandiidid“ (Tänapäev).

Võiduvastused

Pääsuke ütleb: „Ma pole pingviin, vaid varjatud kana.“

Juhan Kivastik, 9 a, Tartu

„Eesti pääsuke on härrasmees ka välismaa rannas.“

Kristin Kaldre, 7 a, Saku

„Ma lähen pingviinide paraadile!“

Rasmus Kajalaid, 8 a, Tartu

Juhan saab auhinnaks raamatu „Soovipuu“, Kristin raamatu „Lugu tüdrukust, kes purjetas ümber Haldjamaa“ ja Rasmus raamatu „Tohuvabohu“.

Joonistanud Hillar Mets

Eelmisel korral tahtsime teada, mida ütleb suitsupääsuke, kes on rannas pidurõiva selga pannud.

Aitäh kõigile, kes nuputada jaksasid!

Palju õnne!
Auhinnad tulevad postiga.

TÄHEKE

**Saada oma
jutumulli
vastus
uuest laste
keskkonnast!**

LASTEEKRAAN.EE

**MULTIKAD, SAATED, MÄNGUD, VÕISTLUSED
JA AJAKIRI TÄHEKE**

SISUKORD

Rästik ja pesakast	Andrus Kivirähhk	4
Muti meistritöö	Markus Saksatamm, Uno Leies	6
Tegus tigu	Jaanus Vaiksoo	7
Ägedam kui Eiffeli torn	Markus Saksatamm	8
Post	Pinni ja Panni läksid vanni	10
Loodus	Tuttpüti madrusepoisid	12
Loodus	Ilves	13
Kankaan	Doris Kareva	14
Meisterdus	Elektriauto	15
Võistlus	Keelemängude võistlus	17
Nali		18
Arva ära!		19
Koomiks		20

TÄHEKE

SA Kultuurileht lasteajakiri
ASUTATUD JAANUARIS 1960 + ILMUB KORD KUUS

Toimetuse aadress:
Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn
taheke@taheke.ee
Telefon 646 3697

Peatoimetaja Ilona Martson
Toimetaja Kadri Hinrikus
Kunstiline toimetaja Priit Rea
Makett: Dan Mikkin

Toimetuse kolleegium: Jaanus Vaiksoo, Leelo Tungal,
Piret Raud, Kadri Tiisel

Tähekest saab tellida e-arve püsimaksega
www.tellimine.ee või telefonil 617 7717

Esikaane on joonistanud Katrin Ehrlich

SUPERLUMEMEMME VÕISTLUS ON LÕPPENUD

Kuigi jaanuar ja veebruar on pakkunud meile seekord rohkem vihma kui lund, said kõige nobedamad lapsed siiski käpikud lumiseks. Need, kes õigel hetkel toast õue jõudsid, meisterdasid igati vahvad lumememmed ja saatsid meile neist toredad fotod. Ehk toob järgmine talv lumeröömu rohkem.

Auhinna võitsid Mila Maria Kotjuh, Marii Haasma, Uku Aron Kattai, Mari-Liis Männik, Klaara ja Kirke Pai, Valter Kaasikmäe, Gertu Mägi, Ida ja Lee West, Hindrik ja Hilda Marin Saar, Rasmus Kanarbik, Pillerkaare Piilude rühm Tallinna Pallipõnni lasteaiast ja Tähejütside rühm Pangapealse lasteaiast.

Aitäh kõigile osalejatele!
TÄHEKE

Gertu Mägi

Hindrik ja Hilda Marin Saar

Marii Haasma

Tallinna Pallipõnni lasteaiast

Andrus Kivirähk

RÄSTIK JA PESAKAST

Rästik ärkas kevadel talveunest, roomas oma urust suure lapiku kivi peale, soojendas end natuke aega päikese käes ja märkas siis, et sealsamas lähedal seisab kena pesakast.

Rästik imestas. Pesakastid olid tavaliselt ikka puu otsas ja nende sees elasid linnud. Aga see pesakast oli hoopis puu all, toetus vastu tüve

ja tundus, et tema sees ei ela kedagi.

Rästik roomas kivi pealt alla ja vingerdas pesakasti juurde. Ta pistis pea ümmargusest avausest sisse. Tõepoolest, pesakast oli tühi.

„Aga siis võin ju ma ise siin elama hakata!“ mõtles rästik ja puges läbi augu oma uude majja.

Samas kuulis ta hääli. Need olid inimesed.

„Palun väga!“ ütles keegi naine. „Ma ütlesin ammu, et see alla kukkunud pesakast tuleb puu otsa tagasi tõsta. Aga nüüd on hilja. Ma nägin, kuidas just praegu üks uss sinna sisse roomas.“

„Milline uss?“ küsis teine hääl, mis kuulus lapsele.

„Rästik,“ vastas ema. „Rästik kolis meie pesakasti.“

„Noh, ja mis siis sellest,“ arvas nüüd mehehääl. See oli ilmselt isa. „Eks tema peab ka kusgil elama.“

„Seda küll, aga pesakast on mõeldud lindudele,“ vaidles ema. „Linnud laulavad ja see on nii ilus. Aga rästik laulda ei oska.“

Rohkem inimesed midagi ei rääkinud, vaid läksid omi asju ajama. Rästikul oli hirmus piinlik. Laulda ta tõesti ei osanud, selles oli inimestel õigus. Ta mõistis ainult sisiseda ja natuke susiseda ka, aga seda polnud kuigi kena kuulata.

„Vahest peaksin ma välja kolima?“ mõtles ta. „Ja jätma pesakasti lindudele?“

Aga uus kodu oli talle juba kangesti meeldima hakanud, see oli nii puhas ja avar. Ümmargusest ukseavast paistis sisse päikesekiir. Hirmus kahju oleks olnud seda uhket, hõõveldatud laudadest valmistatud tuba maha jätta ning jälle

kuusejuure alla kolida.

„Ma jään ikkagi siia,“ otsustas rästik. „Aga ma teen nii, et inimestel ka minust rõõmu on.“

Ta hakkas usinalt tööle. Päev otsa roomas ta muudkui pesakastist välja ning seejärel jälle sisse, iga kord väike oksake lõugade vahel.

„Mida rästik teeb?“ küsis laps, kes õue peal seisis ja mao askeldamist uudishimulikult jälgis.

„Ei tea, vist ehitab endale voodit,“ arvas isa. Rästik muigas. Ah või voodit! Küll nad varsti näevad ja kuulevad, mis tal plaanis on.

Kaks nädalat tassis ta oksi oma pesakasti, kuni neid juba piisavalt sai. Aga see oli alles algus, raskem ülesanne seisis alles ees.

Rästik jäi mitmeks päevaks pesakasti ja aina töötas, nii et saba villis. Ta kuulis, kuidas inimesed väljas arutavad, kas uss on äkki haigeks jäänud, et enam oma nägu ei näita, ja mõtles, et oleks viisakas pea korraks august välja pista, aga tal polnud isegi selleks aega.

„Oodaku veel natuke, varsti on valmis,“ otsustas ta.

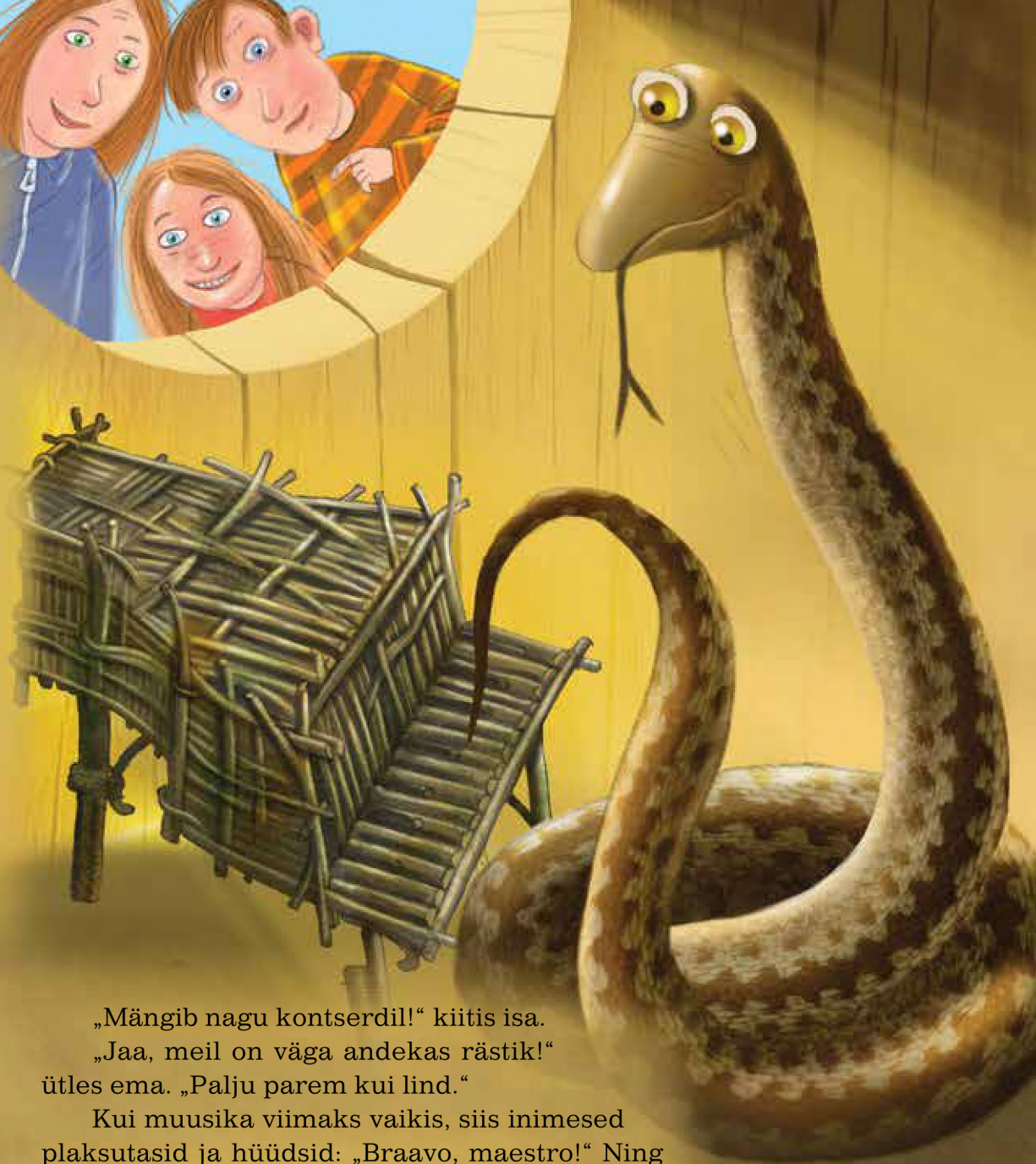
Ja siis see päev saabuski. Rästik oli kohutavalt väsinud, aga samal ajal ka uhke ja rõõmus. Sest ega see pole naljaasi – ehitada ilma käteta, ainult saba abil, ehtne klaver!

Nüüd tuli kuulata, kuidas pill kõlab.

Rästik tõmbas end rõngasse ja vajutas sabaotsaga klahvidele. Ta mängis algul ühe lõbusa loo ja seejärel ühe kurva. Kõik oli õige. Klaver oli välja tulnud suurepärase.

Inimesed seisis õues ja kuulasid.

„Nii ilus muusika!“ rõõmustas laps.

„Mängib nagu kontserdil!“ kiitis isa.

„Jaa, meil on väga andekas rästik!“ ütles ema. „Palju parem kui lind.“

Kui muusika viimaks vaikis, siis inimesed plaksutasid ja hüüdsid: „Braavo, maestro!“ Ning rästik pistis pea pesakasti august välja ja kummardas.

Markus Saksatamm

MUTI MEISTRITÖÖ

TUNNELEID ILMAS
TEHAKSE IKKA JA
ERITI MAADES,
MIS TEISTEST RIKKAMAD.
EI OLE ME JÕUKAD,
ON VÄIKE ME MAA.
PUURIDA PAESSE
SIIN KÄIKE EI SAA.

ENT LEIDUS ÜKS MUTT,
KES EI KRUVINUD HINDA,
EI HIMUSTAND KUULSUST
VÕI MEDALIT RINDA.
KÄIGU TA MAASSE,
KAEVASKI SISSE,
OTSE TALLINNAST VIIB
SEE HELSINGISSE.

JA MÄNGITI HÜMNI,
TÖÖ VALMIS KUI SAI.
MUTTI PRESIDENT TÄNAS
JA TEGI TAL PAI.
KUI SOOME SUL ASJA,
SIIS TUNNELIT KASUTA -
SÕIT ON SEAL PRII
JA JÄÄTISKI TASUTA!

NÜÜD KÄSIL UUS TUNNEL,
MUTT PUHKAB EHK SIIS,
KUI AUSTRALIASSE OTSETEE
EESTIST KORD VIIB.

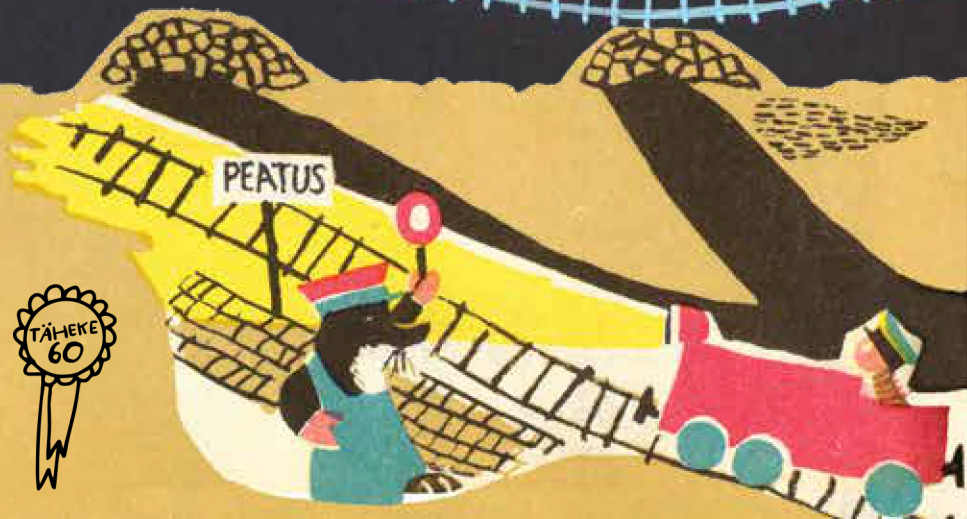

UNO
LEIES

METROO

TÄNA MA JUTUSTAN
SELLISE LOO:
ELAS KORD MUTT,
KEL OLI METROOI
NII NAGU MOSKVAS,
KUID LUHEM JA PISEM -
SELLE TA KAEVAS
JA EHITAS ISE.

NUUD SEE METROO
JUBA KÄIGUS TAL ONGI -
SOIDAVAD TREPID
JA SÕIDAVAD RONGIDI
JAANIUSS-RONGIJUHT
VALIUSTI TEATAB:
„RONG UHE MINUTI
JAAMADES PEATUBI”

Jaanus Vaiksoo

TEGUS TIGU

TÄNA MA JUTUSTAN SELISE LOO:
ELAS KORD TIGU, KES SISSE SAI HOO.
KIHUTAS PÄEVA JA TAKKA VEEL ÖÖGI,
UNUSTAS UNE JA JOOGI JA SÖÖGI.

NÜÜD JUBA TIGU KOLM PÄEVA TEEL ONGI,
MAHA JÄID SIPELGAS, ROHUTIRTS, KONNGI.
VARBLANE VAATAB, ET KES SEE SEAL RUTTAB,
KUJU ON KANGESTI KAHTLASELT TUTTAV.

NÄE, JUBA PAISTAVAD UKSED JA AKNAD,
TEOST MÖÖDA VURAVAD AUTOD JA RATTAD.
KUIDAS TA NII KÄHKU TÖÖLE KÜLL JÕUDIS?
KIIRESTI PAAR LONKSU JUUA VAID NÕUDIS.

TORE, ET TIGU MEIL SISSE SAI HOO,
KIIDAVAD KAASLASED RÕÕMUGA KOOS.
KUUS MEETRIT OLIGI TÖÖLE TAL MINNA,
VAREM TA ALATI HILINES SINNA.

KINKISID TOOLE MAASIKOID, LILLI,
LAULSID JA TANTSISID PÄKAD KÕIK VILLI.
DIREKTORGI MUHELEB, MUIGAB JA VAATAB,
ONGI NÜÜD AEG TIGU PINSILE SAATA.

Joonistanud Heino Sampo ja Kadi Kurema

SOIDAVAD MUTID
JA SOIDAVAD HIRED,
SOIDAVAD KÕIK,
KELLEL TULINE KIIRE.
TIGUGI RUTTU
TÖÖLE SAAB MINNA,
VAREM TA ALATI
HILINES SINNA...

„TORE, ET MUTT
TEGI METSA METROO!”
KIIDAVAD SOITJAD
ALATI KOOS.
MUTT AINA TÖÖTAB
JA VARSTI PEAKS SAAMA
VALMIS TA JÄLLE
TOREDA JAAMA.

PEATUS

ЗДРАВСТВУЙТЕ!

Markus Saksatamm

ÄGEDAM KUI EIFFELI TORN

Talvevaheaeg oli läbi. Klassiruumi täitis rõõmus kihin-kahin, lapsed olid välja puhanud ja tahtsid nüüd oma seikluseid teistega jagada.

„Täna räägime sellest, kuidas keegi oma vaheaega veetis,“ kuulutas õpetaja Sirle. Otsemaid tõusis kätemeri – lapsed lausa kibelesid oma vaheajast rääkima. Kõigil olid uhked ja rõõmsad näod ees, igaühel oli mida rääkida.

„Alusta sina, Allan,“ lubas õpetaja. „Kus sa olid vaheajal?“

Allan tõusis, heitis kaaslastele kelmika pilgu ning hüüdis, ise r-tähte pöristades: „*Bon jour!*“ Klass vakatas jahmunult. Ehk on poiss suusamäel kukkudes põrutada saanud ning räägib nüüd sodipodi keelt? Aga ei, õpetaja noogutas mõistvalt ja nentis: „Sina, Allan, käisid vist Prantsusmaal. *Bon jour* tähendab prantsuse keeles tere päevast.“

Nüüd said ka lapsed asjast aru, klassiruumis kõlas naerulagin. Kuidas nad küll kohe ära ei arvanud – Allanil oli ju seljas Eiffeli torniga särk.

„Käisime perega Lõuna-Prantsusmaal suusatamas,“ teatas Allan uhkelt. Ta ei jõudnud veel õieti lõpetadagi, kui juba hüüdis Kaisa: „*Good morning!*“ Tuli välja, et tema oli külastanud oma tädil pere, kes elas Londonis.

Nüüd tuli teistelegi elu sisse.

„*Jambo!*“ tervitas Kevin kaaslasti suahiili keeles, mida räägitakse Keenias. Nimelt oli Kevin vanematega Aafrikas käinud, näinud antiloope, kaelkirjakuid ja isegi lõvi.

„*Zdrastvuite!*“ kõlas Maia poolt, kes oli olnud oma vanaema juures Moskvas. Vaadanud Punast väljakut ja sünninud pliine – pannkooke vene moodi.

KIKERIKII!!

Sumin paisus klassiruumis suuremaks.
„Päivää!“ hõikas Juss puhtas soome keeles. Tema oli külastanud jõuluvana kodu, mis asub Rovaniemis.

Ka Jassi pinginaabril Joonasel oli seljataga pikk reis: ta oli käinud Tõusva Päikese Maal ehk Jaapanis. Kuidas selle kauge maa keeles tervitada, oli ta paraku unustanud, ent see-eest kumardas ta ehtsa jaapanlase moodi.

Nüüd pöördusid kõigi pilgud Jansale. Huvitav, mõtlesid lapsed, kus siis tema vaheaja veetis ning mis keeles teisi teretab.

Jansa tõusiski, mõötis saladusliku pilguga kaaslasi, lehvitas siis käsi ja hüüdis: „Kikerikii!“

Klass vakatas! Mis see siis nüüd oli? Kas Jansa teeb nalja? Ent poiss seletas, et see on hommikutervitus, mida ta kuulis igal hommikul vanaema juures maal. Seal õpetas vanaisa teda ka hobust saani ette rakendama. Ja ohje käes hoidma, siis kui hobune kappas pikki metsateid, lumi jalaste all krudisemas. Ning üks asi veel: kassil sündisid pojad, sellised armsad kohmakad karvapallid.

Kogu klass vaatas Jansat kadeda pilguga – näha Aafrikas lõvi ei ole muidugi paha, aga silitada kassipoegi on ikka ülimalt lahe. Ja päris ise hobust juhtida – see juba on midagi!

PINNI JA PANNI LÄKSID VANNI!

Tähekeste jaanuarinumbris ilmus Paul-Eerik Rummo luuletus sellest, kuidas Pinni ja Panni vannis käisid ja seebivahtu sõid. Vanniröömud sütitasid ka Kõrveküla põhikooli lapsi. Õpetaja Külvi Rebaste saatis meile nende joonistused ja jutud.

Joonistanud Stella Rebecca Saarna, 8 a

Moorits ja Laurits hakkasid vanni minema. Nad otsustasid seal seebivahtu sööma hakata. Laurits arvas, et seep on liiga seebine, mis tast ikka süüa. Moorits nõustus ja seep jäigi söömata.

Gregor Pöldre, 9 a

Elasid kord kaksikutest õed Pinni ja Panni. Neile ei meeldinud vannis käia. Kuid ühel päeval, kui ema ostis neile vannivahu, tahtsid nad kohe vanni minna. Pinni ütles, et tahaks seda mõnusat kreemist vahtu süüa, kuid õnneks jõudis Panni kiiresti öelda, et see on ju puhas seep. Seebivaht jäigi söömata, kuid tänu vannivahule käivad nüüd õed iga päev vannis.

Mette Mirjam Kuusik, 8 a

Minni ja Manni otsustasid vanni minna. Ema palus neil toa ära koristada. Lapsed nägid maas panni, pinalit ja hulga pliiatseid. Nad lükkasid asjad kappi ja sulpsasid kiirelt vanni. Ema tahtis lastele riideid kapist võtta, aga asjad kukkusid kapist välja. Ema karjus lastele, et kes neil lubas vanni minna, tuba ju ikkagi segamini. Samal ajal olid Minni ja Manni sukeldunud vee alla ja õgisisid innukalt seebivahtu. Nad otsustasid emale ka vahtu jätta.

Kerten Reisalu, 9 a

Joonistanud Tõnis Tõmma, 9 a

Joonistanud Gregor Pöldre, 9 a

LUULETUS

Tähtedest saab valgust
ja ööle päris algust,
julgust ja selgust.

Tähistaevale öösel
valgust annab kuu,
kellel on rõõmus tähesära suu.

Kui on öö, siis säravad ilusti tähed ja kuu
ja nendel on rõõmsad naerusuud.
Hurraa, nad hüüavad!

*Helmi Tulev, 7 a, Linnamäe
lasteaiad, Lääne-Nigula vald*

PERE

Loen ma öösel väga kaua,
väike vend end hüüab uauaks.
Teine vend on väga tore,
rohkem vendi mul ei ole.
See-eest on mul tore ema,
juuksed on brünetid temal.
Minu nimi Elo-Mirt,
seina peal must ripub pilt.

*Elo-Mirt Oja, 9 a,
Tallinna reaalkool*

Joonistanud Juhan Kivastik, 8 a

Minni ja Manni tahtsid minna vanni. Nad
ei teadnud, mida vannis teha. Nad lasid
vanni seebivahtu täis, et oleks lõbusam.
Seebivahtu süüa ei või, aga seebivahu-
sõda mängida võib.

Gregor Soom, 8 a

Minni ja Manni läksid vanni. Manni ütles
Minnile, et võiks seebivahtu süüa. Minni
ütles, et sellest tuleb ju lööve. Nad ot-
sustasid mängida hoopis kummiparti-
dega ning ei tahtnudki enam seebivahtu
süüa.

Hanna Allvere, 8 a

Minni ja Manni tahtsid vanni minna. Ema
ei lubanud ja käskis õue minna. Nüüd
hüppasid vanni hoopis Pinni ja Panni.
Nad tahtsid süüa seebivahtu, kuid see
oli täitsa seebine. Lapsed sõid hoopis
õuna.

Tõnis Tõmma, 9 a

Joonistanud Mette Mirjam Kuusik, 8 a

Joonistanud Marelle Vahi, 8 a

Joonistanud Mario Purgel, 8 a

TUTTPÜTI POJAD SÕIDAVAD EMME SELJAL NAGU PAADIS.

TUTTPÜTI MADRUSEPOISID

Tänavuse aasta linnuks on linnu-uurijad valinud tuttpüti, kes on äärmiselt põnev lind.

Tuttpütt on veelind, kes suudab ainult vee peal ujuda. Ta ei tule oksale istuma ega jaluta kaldal. Selleks on tal liiga lühikesed jalad. Aga ujub ta nii, et veejutt taga, ja eriti osav on ta sukelduma. Vahel kutsutakse teda kummituslinnuks, kes inimest märgates on sulpssti vee all ja ilmub välja tükk aega hiljem ja hoopis teises kohas.

Tuttpütt meenutab vanaaegset laevakaptenit. Sellist, kellel on uhke kolmnurkne

kübar peas, mööduv tuulehoog sasib selle musta suletutti. Ilusas valges näos on kaptenil punakad silmad ja lai ruuge põskhabe kaela ümber. Pikk tume nokk on kui piip kapteni hambus, mis on küll otsast terav ja millega ta osavalt vee all kalu püüab.

Tuttpüti keha on voolujooneline nagu paat. Just see paadikujuline tagakeha teeb tuttpüti lastetoe eriliseks.

Tuttpütid ei raiska aega pesaehituse

peale — madal pesaalus mätsitakse kokku roojuppidest ja vetikatest. See ei pea lainetele kaua vastu. Parasjagu niikaua, et valkjaskollastest munadest saaks välja pugeda pisikesed nokaga karvapallid — tuttpüti pojad.

Ja uskuge või mitte, need karvapallid on musta-valgetriibulised nagu madrusesärkides poisikesed ning nad oskavad nagu madrused ka kohe ujuda ja sukelduda. Muidugi ei jõua nad kaua ujuda ja siis ronivadki nad oma vanemate paadikujulisele seljale. Seal on soe ja nad ei kao ära — pisikesed madrused oskavad vanemate seljast nii kõvasti kinni hoida, et hädaohu korral sukelduvad koos vanematega.

Kolme kuu pärast on tuttpüti pojad kasvanud juba sama suureks kui nende vanemad ja nad ei ole enam triibulistes madrusesärkides.

Kui teil on hea binokkel ja kannatust, siis võite koos vanematega kevadel minna vaatama tuttpüttide balletti. Tants algab viisakate kummardustega teineteise poole. Vahel ujutakse pikka aega kiiresti üksteise kõrval, siis kummardatakse üksteisele naeratades ja lõpuks tõusevad mõlemad linnud kikivarvukile. Ballett lõpeb sukeldumisega, veepõhjast toob tuttpütiisa kaasa nokatäie rohelisi vetikaid või hõbedaselt helkiva kala.

Kristel Vilbaste
Pildistanud Arne Ader

ILVES

LEIDSIN MÄRTSILUMELT ILVESE VÄRSKE JÄLJEREA. LOOM OLI METSA-SIHIL MÄRGISTANUD OKSI, TEINUD PÕIKEID PUUDE VAHEL. SIIS KUULSIN KUMEDAT KRÄUNUMIST. ILVES HÜÜDIS! SEE KÕLAS VÕIMSALT, KUTSU-VALT, IGATSEVALT...

MÄRTS ON ILVESTE PULMAKUU. SEL AJAL ON NAD HÄÄLEKAD NING LIIGUVAD KAASLAST OTSIDES PALJU RINGI. LÕPUKS MÄRKASIN TEDA EEMAL: OLI ERITI TÄHNILISE KASUKA JA UHKE PÕSKHABEMEGA ISANE LOOM. OLIN PALJU AASTAID SÄÄRAST KOHTUMIST OODANUD.

NÄDAL HILJEM KOHTUSIME UUESTI. PEITUSIN VARJU, KUI TA MINU SUUNAS ASTUS. TEMA TERAV KÕRV TABAS FOTOKA KLÕPSU. ILVES VÕTTIS ISTET, KUULATAS, UURIS VEIDI ÜLLATUNULT ÜMBRUST. KÜKITASIME VASTAMISI MITU PIKKA MINUTIT. VIIMAKS TA TÕUSIS JA LAHKUS RAHULIKULT. KORRAKS VEEL SEISATAS JA VAATAS TAGASI. HILJEM ON MU MÕTTED TIHTI ILVESE POOLE TAGASI PÖÖRDUNUD.

*Pildistanud ja kirjutanud
Ingmar Muusikus*

Doris Kareva

KANKAAN

KAKS SÕPRA ON MUL OIVALIST –
ÜKS TUU JA TEINE PELI.

KÜLL TRIPSTRAPSTRULL,
KÜLL RÕNGASRIST,
KÜLL ÜLLAS ÜLEMHELI
NEID HUVITAB.

KUI SUVITAB
TUU JUURES TÄDI TUVI,
NAD LEVITATSIOONIGA*
AEG-AJALT TEGELEVAD.

ENT PELI ONU PEOLEO, REO,
NEID SAMAS SAADAB DROONIGA
KÕIK SÜGIS, TALV JA KEVAD.

ÜKS KIRG ON KÕIGIL VEEL:
KANKAAN.

NÄE, TUUKAN!

VAATA, PELIKAN,
MIS MINA OSKAN, VÕIN JA SAAN!

NII PÖÖRAST PIDU POLEGI
SIINMAIL VEEL PÜSTI PANDUD.
KANKAANIS EI TEA KUNAGI,
KUS KANDUD, Kuhu RANDUD.

KAE, VÄSTRIK SÄUTSUB HUVIGA:
HERR PEOLEO TÄDI TUVIGA
ON VARSTI PAARI PANDUD!

SA PAREM SIISKI UURI,
KAS PAARI – VÕI EHK PUURI?
SEST ÕIGEKIRI, ARU SAAN,
ON SAMA TÄHTIS KUI KANKAAN!

**Levitatsioon on õhus hõljumine.
Joonistanud Marge Nelk*

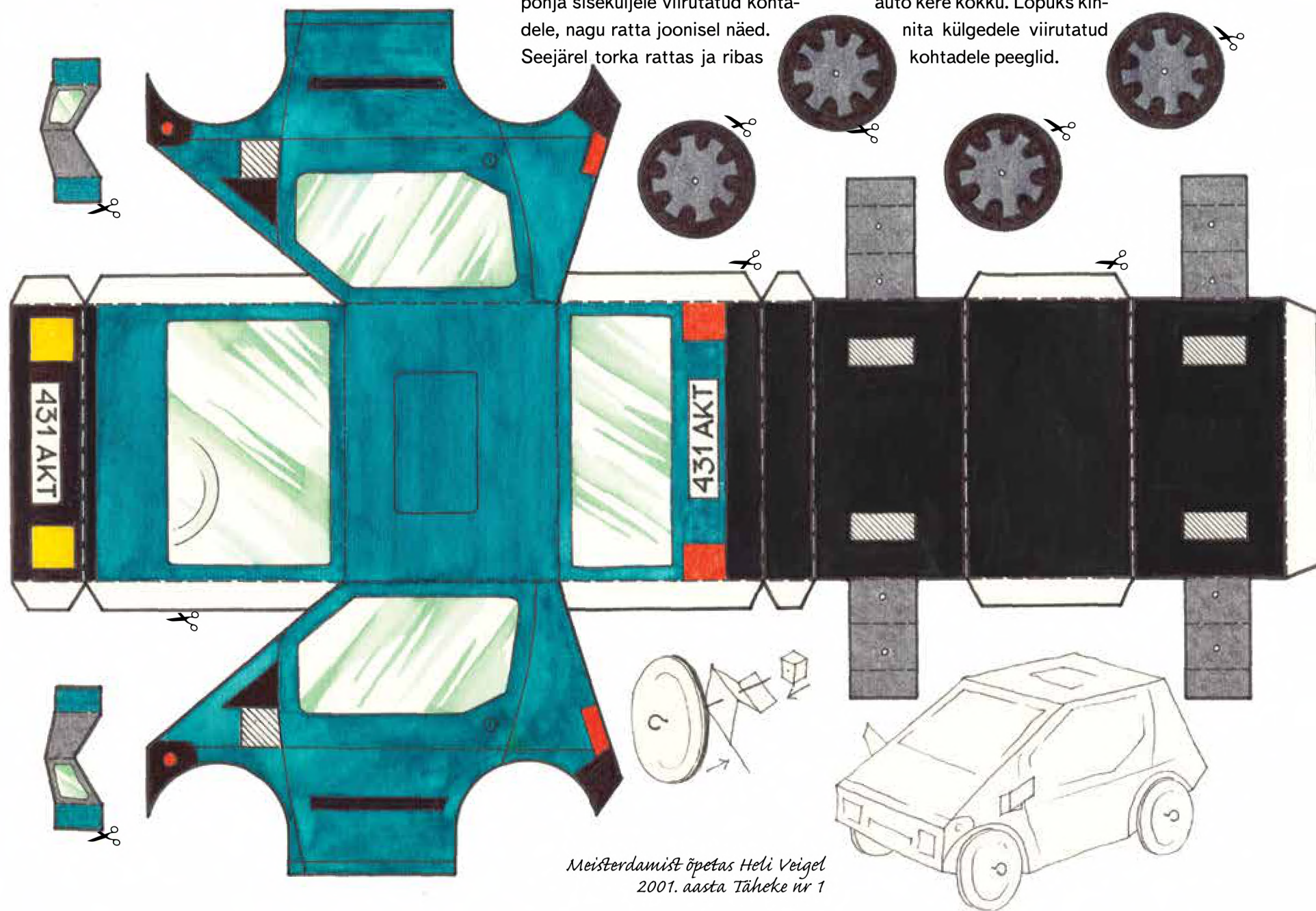
ELEKTRIAUTO

MEISTERDUS

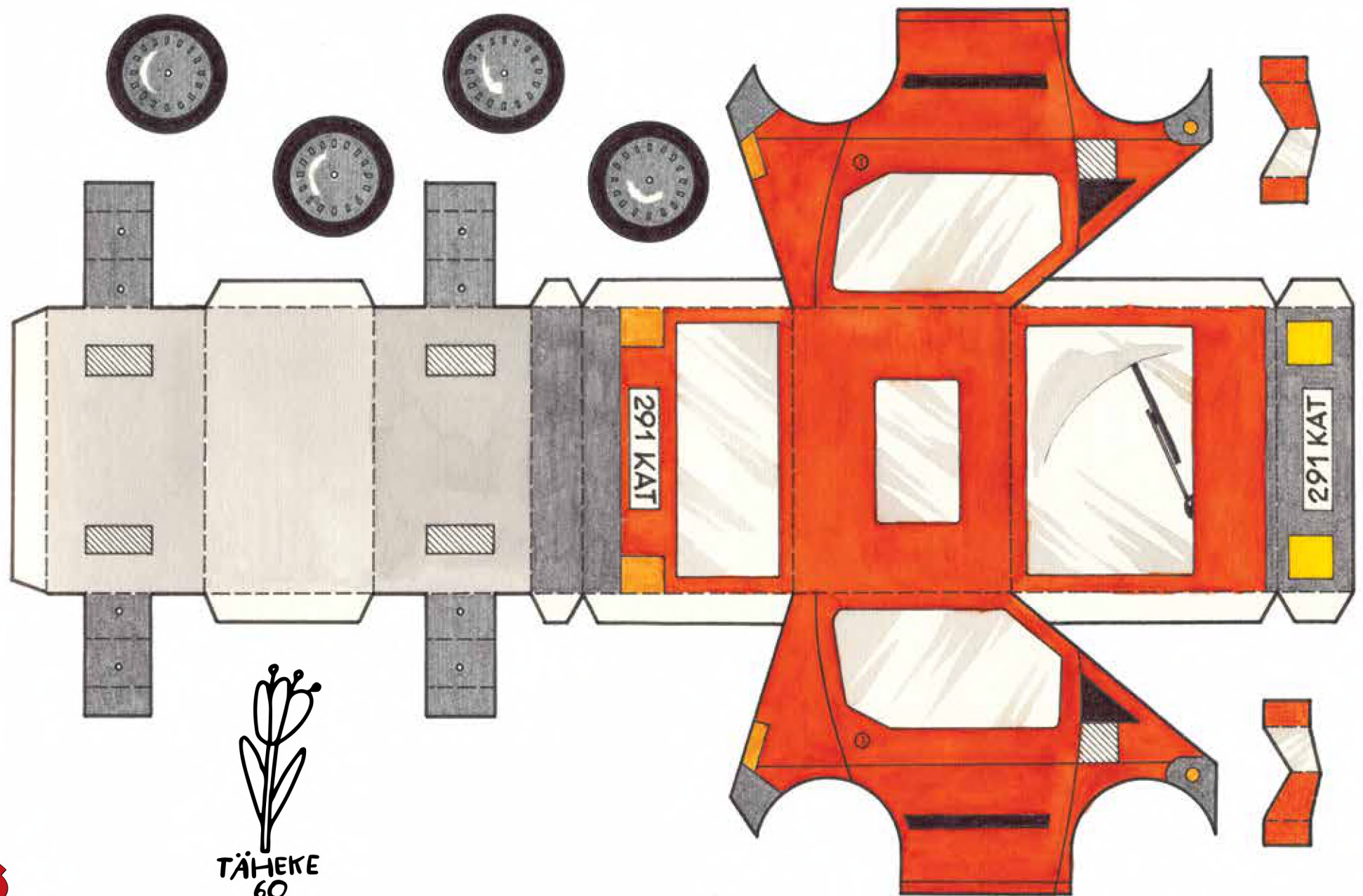

Lõika auto kere sobivalt poolt välja. Liimi rattad tugevale papile. Liimi rataste kinnitusribad auto põhja siseküljele viirutatud kohtadele, nagu ratta joonisel näed. Seejärel torka rattas ja ribas

olevatest punktides läbi nõopnõel ja kinnita teisele poole nõela otsa kustutuskummi tükike. Nüüd liimi auto kere kokku. Lõpuks kinnita külgedele viirutatud kohtadele peeglid.

Meisterdamist õpetas Heli Veigel
2001. aasta Täheke nr 1

TÄHEKE
60

KEELEMÄNGUDE VÕISTLUS

VÕISTLUS

Head eesti keele huvilised ja sõbrad!

Kuulutame välja kevadise keelemängude võistluse. Ootame konkursile ilusaid ja hea kõlaga eestikeelseid sõnu ja lauseid, mis samal ajal keele mõnustasti sõlme ajavad. Välja võib pakkuda

**üksikuid sõnu,
terveid lauseid,
lühemaid tekste ja
salmikesi.**

Žürii hindab sõnamängude originaalsust ja keelelist ilu. Ootame võistlusele eelkõige selliseid keelemänge, mida kutsutakse keeleväänajateks.

Toome näiteid selle kohta, milliseid eestikeelseid keeleväänajaid konkursile ootame. Mõni neist on paljudele tuttav: kuu-uuri ja; pagari piparkook; jõeäärne õueaiamaa; liliputid laulavad, lipud käes; kummikutes kummitus kummitas kummutis; musta lehma saba valge lehma taga, valge lehma saba musta lehma taga; põrsas jooksis põrinal üle põranda, nii et sõrad klõbisesid jms.

Võistlus toimub kahes vanuserühmas:

- kuni 10-aastased,
- 11-aastased ja vanemad.

Osaleda võib nii üksikult kui ka rühmana. Rühm võib olla klass, huviring, perekond või sõpruskond.

Võistlus kestab terve märtsikuu! Tööde esitamise tähtaeg on **31. märts 2020**.

Ootame lugejate keelevigureid ja -mänge Lasteekraani kodulehel või postiaadressil Täheke, Roosikrantsi 6, Tallinn 10119.

Võistluse võitjad kuulutame välja 16. aprillil Tallinna Vanalinna Rahva Raamatu kaupluses, vahvad tööd avaldame ajakirjades Hea Laps ja Täheke.

Parimatele on auhinnaks Rahva Raamatu kinkekaardid, raamatud, ajakirjade aastatellimused ning üllatuspreemiad!

Koostööpartnerid on **Rahva Raamat, Lasteekraan, Eesti emakeeleõpetajate selts**. Võistluse eestvedaja on kirjanik **Valdur Mikita**.

KUU-UURIJA

ÕUEAIAMAA

SÕORIKUSÕBRA
SÕRMELUUD

KOBAKÄPA
KÄKITEGU

On aasta 2040. Isa pahan-
dab pojaga:

„Sinust ei ole ikka üldse
asja! Mina sinu vanuselt püüd-
sin juba Pokemone!”

Küsimus: „Kui kaheksa
meest ehitavad seina
kümme tundi, siis kui kaua
aega läheks sama seina ehi-
tamiseks neljal mehel?”

Vastus: „Üldse ei läheks,
sest sein on juba valmis!”

Kelner: „Kas panen teile
seeni ka?”

Külastaja: „Ei, tänan,
mulle meeldib seeni ainult
korjata.”

„Kuidas soovite, võin
ka põrandale visata.”

„**M**is su nimi on?”

„Anti.”
„Vabandust, mis sulle
anti?”

„Nimi.”

Minu tütar palus endale
Tuhkatriinu-teemalist
sünnipäeva. Väga lihtne!
Läksime pidutsema ja jät-
sime ta koju magama.

Peen daam valib poes klei-
diriiet.

„Pikitriibud teevad sa-
ledamaks,” annab müüja nõu.

„Kas te tõesti arvate,
et ma kavatsen seda riiet
süüa?”

Juku kurdab: „Maailm on ni-
julm, et isegi sokid ei leia
paarilist!”

Vana nali

Poisikesed teevad nalja:
nad panevad arsti ukse
taha luukere, annavad siis
kella ja jooksevad minema.
Arst avab ukse, näeb luuke-
ret ja vihastab:

„Kuulge, uus patsient!
Jälle te tulete viimasel minu-
til!”

Vanaisa äratav Juku hom-
mikul üles, lai naeratus
näol: „Kas tead, Juku, sinu
vanaisa on geenius!”

„Ja miks sa siis geenius
oled?” haigutab Juku.

„Sellepärast, et ma pa-
nin kolme tunniga kokku sinu
Lego komplekti, mille karbil
on kiri „3–5 aastat”!” uhkus-
tab vanaisa.

Kooli ajalootunnis õpitak-
se kiviaega.

Juku küsib: „Õpetaja,
kas kiviajal polnud tõesti me-
tallist asju?”

„Ei, Juku, kõik asjad olid
kivist.”

„Kas isegi televiiso-
rid?” imestab Juku.

Arsti juures päritakse:
„Kui vana sa, Juku,
oled?”

„Ma olen seitsmeaas-
tane, aga tegelikult peaksin
olema kaheksane!”

„Kuidas nii?”

„Seepärast, et ühe aas-
ta elasin ma vanaema juures
maal!”

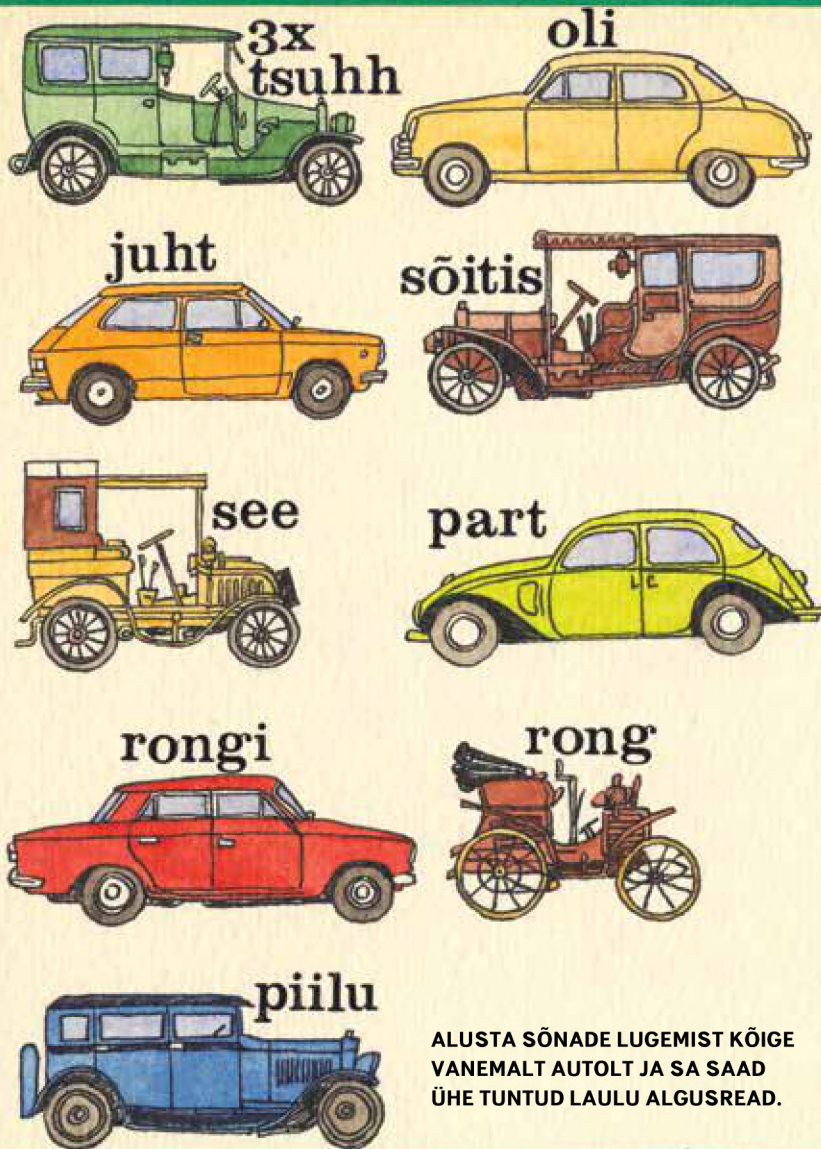
Juku tuleb koolist koju ja
Jviskub tugitooli:

„Kutsu kiiresti arsti!”
sosistab ta emale. „On juhtu-
nud midagi hirmsat: ma ei saa
ennast enam sirgu ajada!”

„Õelge palun, kas on
veel mingit lootust?” küsib
ehmunud ema kohalejõudnud
arstilt.

„On küll,” vastab arst
„Talle mõjub väga hästi see,
kui ta oma ülemise püksinöö-
bi vestinööbi keskmisest au-
gust lahti päästab!”

ALUSTA SÕNADE LUGEMIST KÕIGE VANEMALT AUTOLT JA SA SAAD ÜHE TUNTUD LAULU ALGUSREAD.

TÕSTUK
KRAANA
RONG
JUHT
BUSS
PESULA

KÄSIP
S
P
K
ST

GABARIIT

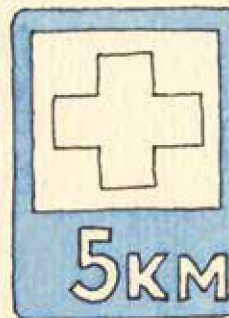
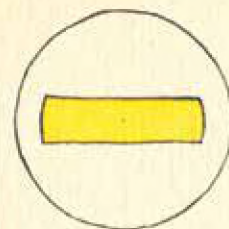
R

E R

ESI
TAGAVARA
HOO
RIHMA
ROOLI

VÄRVI VÕI JOONISTA LIIKLUSMÄRGID LÕPUNI.

STOPP
LÄHI
KAUG
SUUNA

KIRJUTA RUUTUDESSE ÕIGED SÕNAD JA LOE JUURESOLEVATE SÕNADE VÕI TÄHTEDEGA KOKKU. SAAD MITMEID SÕNU, MIS KÕIK ON SEOTUD AUTOGA.

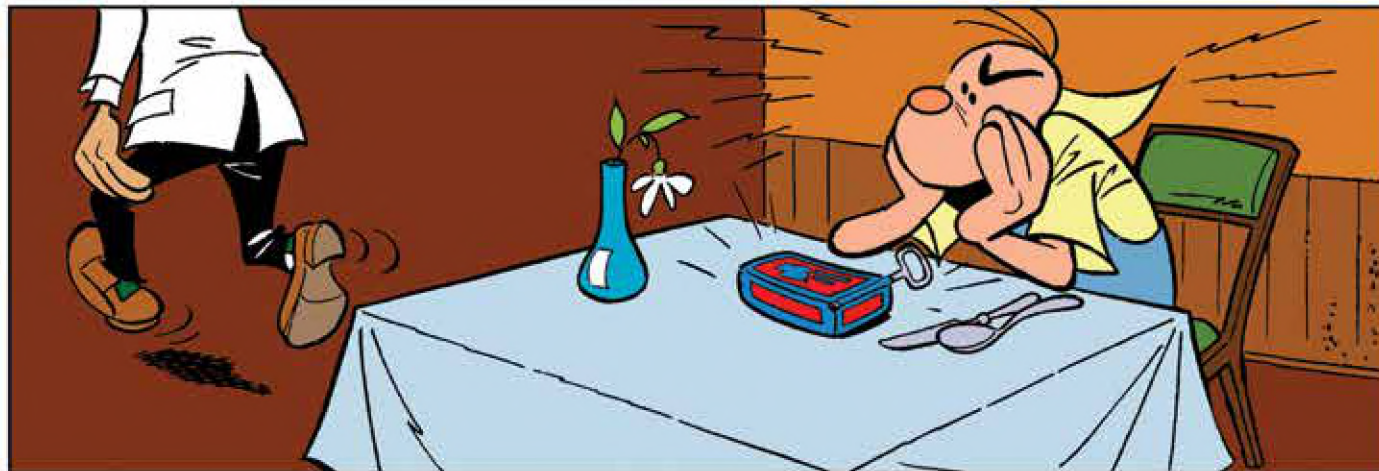
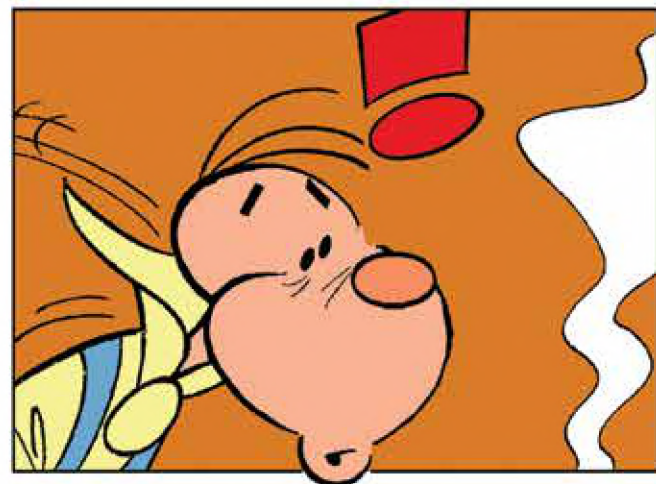
Tähekesse toimetuse ootab vastuseid 18. märtsiks meiliaadressil ristsona@taheke.ee või postkaardil aadressiga Roosikrantsi 6, 10119 Tallinn. Lahendajate vahel loositakse välja tegelusraamat „Seiklused ja sekeldused kunstiga”.

ARVA ÄRA!

EELMISE „ARVA ÄRA” VÕITJAD ON SÄDELI LÄÄNE (8 A), REMO KIVIMÄGI (11 A) JA KRISTJAN ÖRUSTE (8 A).

TASKUKOHANE ÕHTUSÖÖK RESTORANIS

Joonistanud Thomas Scheileke

HIND 1.90 EUROT

9 770134 226003